

Κώστας Θέος

Η ώρα της ελληνικής βιομηχανίας

Tην ώρα που η χώρα αναζητεί την αναπτυξιακή της κατεύθυνση μετά την κρίση, έχει σημασία να εξηγήσουμε τους λόγους για τους οποίους η προσοχή μας πρέπει να στραφεί κυρίως προς την κατεύθυνση της βιομηχανίας και της ενίσχυσης της παραγωγής. Γιατί βιομηχανία;

1 Γιατί αν θέλουμε η έξοδος από την κρίση να είναι διατηρήσιμη και πραγματικά να προστατέψουμε τη χώρα από παρδομείς κρίσεις στο μέλλον, οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε το μείζον διαρθρωτικό πρόβλημα της οικονομίας και βασικό αίτιο της κρίσης: δεν παράγουμε αρκετά, ιδίως διεθνώς εμπορεύσματα αγαθών. Το πιστοποιούντα στο στοχεία, το γνωρίζει εμπειρικά ο κάθε πολίτης, ενίστε και με την υπερβολή του μηδενιστικού και αβάσιμου στερεοτύπου: «δεν παράγουμε τίποτε».

Μεταξύ των χωρών της ΕΕ, η Ελλάδα έχει από τα χαμηλότερα ποσοστά συμμετοχής της μεταποίησης στο ΑΕΠ και από τα χαμηλότερα ποσοστά εξαγωγών αγαθών.

Αυτές τις παθογένειες χρειάζεται να διορθώσουμε εάν θέλουμε πραγματικά να έχουμε βιώσιμη οικονομία.

2 Γιατί δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις για την ανάπτυξη και την αύξηση των εισοδημάτων που χάθηκαν στην κρίση: το ΑΕΠ αυξάνεται κυρίως μέσω της παραγωγής και των εξαγωγών. Αύξηση της κατανάλωσης χωρίς αύξηση της παραγωγής σημαίνει επιστροφή στη «φύσσα» και στην κρίση.

3 Γιατί – κάπια που οι περισσότεροι αγνοούν – σχεδόν το 1/3 του ΑΕΠ και της απασχόλησης οφείλεται στη μεταποίηση (στοιχεία μελέτης IOBE), παρά το συγκριτικά με άλλες χώρες μικρό μέγεθός της. Η βιομηχανία έχει μεγάλες πολλαπλασιαστικές επιδράσεις, μεταξύ άλλων λόγω της προκαλούμενης μεγάλης ζήτησης αγαθών και υπηρεσιών ως εισορέσ και εκρές και των υψηλότερων αμοιβών. Συγκριτικά, κόντρα στην επικρατούσα αντίληψη,

συνολική επίδραση του τουρισμού είναι σημαντικά μικρότερη, περίπου 20% του ΑΕΠ (στοιχεία World Travel & Tourism Council).

4 Γιατί – κάπια που επίσης οι περισσότεροι αγνοούν – η μεταποίηση είναι από τους μεγαλύτερους εργοδότες της χώρας με 370.000 άμεσους θέσεις εργασίας, όσες περίπου αθροιστικά και στις υπηρεσίες καταλυμάτων και εστιάσιμης.

5 Γιατί η μεταποίηση προσφέρει αμοιβές κατά μέσο όρο 34% υψηλότερες από την υπόλοιπη οικονομία και κατά κανόνα σταθερές θέσεις εργασίας δωδεκάμηνης απασχόλησης.

6 Γιατί η μεταποίηση έχει σημαντική γεωγραφική διασπορά στην Ελληνική Περιφέρεια, ενώ το 85% της τουριστικής δαπάνης συγκεντρώνεται σε μόλις 5 Περιφέρειες, με τις υπόλοιπες 8 να μοιράζονται το 15% (στοιχεία Ινστιτούτου ΣΕΤΕ).

Μεταξύ των χωρών της ΕΕ, η Ελλάδα έχει από τα χαμηλότερα ποσοστά συμμετοχής της μεταποίησης στο ΑΕΠ και από τα χαμηλότερα ποσοστά εξαγωγών αγαθών. Αυτές τις παθογένειες χρειάζεται να διορθώσουμε εάν θέλουμε πραγματικά να έχουμε βιώσιμη οικονομία

7 Γιατί η ανάπτυξη της παραγωγής και της βιομηχανίας είναι μονόδρομος αν θέλουμε να συμμετέχουμε στις ραγδαίες εξελίξεις της 4ης βιομηχανικής επανάστασης. Η ελληνική βιομηχανία, παρά τη μικρή άμεση συμμετοχή της στο ΑΕΠ, βρίσκεται πίσω από το 36% των διαπανών έρευνας και ανάπτυξης της χώρας.

8 Γιατί η σύγχρονη μεταποίηση λεπτουργεί με αισθητά κοινωνικής ευθύνης και με υψηλή συμμόρφωση όσους αφορά τις εργασιακές σχέσεις και την προστασία των εργαζομένων, τις φορολογικές υποχρεώσεις και την προστασία του περιβάλλοντος.

9 Γιατί μέσα από την επώδυνη αναδιάρθρωση που προκάλεσε η κρίση, η βιομηχανία συμβάλλει τόδη σημαντικά στην ανάκαμψη: η απασχόληση στη μεταποίηση αιδενάται με διπλάσιο ρυθμό από το σύνολο της οικονομίας, οι εξαγωγές αγαθών καπαρρίπουν διαδοχικά ρεκόρ την τελευταία τριετία και το 2018 είναι 10,5 δισ. ευρώ υψηλότερες σε σχέση με 10 χρόνια πριν, ενώ τον τουρισμό, 3 δισ. ευρώ υψηλότερες.

10 Γιατί, αν και ελάχιστοι το γνωρίζουν, προϊόντα της ελληνικής βιομηχανίας εξάγονται πια σχεδόν παντού, ακόμη και στα πομακρυσμένα μέρη του κόσμου. Πολλές επιχειρήσεις, συγκάνωστες στο ευρύ κοινό, ανταγωνίζονται τις παγκόσμιες αγορές από την Ελλάδα, προσφέροντας όπις και state of the art προϊόντα.

11 Γιατί μέσα στη μεγαλύτερη κρίση της πρόσφατης ιστορίας, σε συνθήκες πρωτόγνωρης αισθάνεις και αβεβαιότητας, χωρίς λεπτουργικό τραπεζικό σύστημα, με capital controls, τεράστιο country risk και με τραυματισμένο το brand name της χώρας, η βιομηχανία καταφέρει όχι μόνο να ορθοποδίσει αλλά και να διευρύνει σημαντικά τις εξαγωγές της. Αυτό οφείλεται στη σχεδόν αποκλειστικά στο ανθρώπινο δυναμικό της, εργαζομένους και διοικητές, και είναι ενδεικτικό τον δυνατοτήτων του τομέα.

12 Γιατί έχουμε αναμφισβίτητα ένα ισχυρό συγκριτικό πλεονέκτημα στον τομέα του τουρισμού, που όμως το αξιοποιούμε εδώ και δεκαετίες. Μπορεί να προσφέρει περισσότερα, αλλά το μεγάλο περιθώριο βελτίωσης, το upside της οικονομίας, βρίσκεται στη βιομηχανία. Η Πορτογαλία, χώρα συγκρίσιμη από πολλές απόψεις, έχει εισπράξει από τον τουρισμό λίγο υψηλότερες από την Ελλάδα, αλλά και σχεδόν διπλάσιες εξαγωγές αγαθών!

Πώς μπορεί...

Πρέπει λοιπόν και μπορούμε να έχουμε μια ανταγωνιστική βιομηχανία που καινοτομεί, παράγει, εξάγει, δημιουργεί εισοδήματα και θέσεις εργασίας.

Πολλά θα μπορούσαν να συμβάλουν σε αυτή την κατεύθυνση, ωστόσο το μείζον είναι ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις κατατέφεραν ότι, κατατέφεραν όντας αντιμετώπισες με μοναδική εμπόδια που σχεδόν κανένας από τους αντανακλατές της δέν αντιμετωπίζει στην υπόλοιπη Ευρώπη. Αυτά είναι γνωστά: υψηλότερο κόστος ενέργειας, υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές, φορολογικές αποσβέσεις-αντικίνητρο στις επενδύσεις, ελλιπής χρηματοδότηση, γραφειοκρατία.

Η αντιμετώπιση των εμποδίων αυτών πρέπει να προταχθεί, στο πλαίσιο ενός συνεκτικού και ολοκληρωμένου εθνικού σχεδίου βιομηχανικής στρατηγικής, που θα συναρθρώθει με τις αντίστοιχες προτεραιότητες σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο κ. Κώστας Θέος είναι διευθυντής της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας «Ελληνική Παραγωγή - Συμβούλιο Βιομηχανίας για την Ανάπτυξη».

